



Kuukiri

Nr. 10 (152) November 2006

2006 on olnud tegus aasta

• Vallavanema aastalõpujutt •

Adventi-aeg on käes ja jõulud lähenevad. Sellel ajal meenutatakse inimesi, keda meie keskel enam pole, meenutatakse tehtut ja muidugi tehakse tulevikuplaane.



Väino Luik

20. novembriks oli meie vallas registreeritud 31 lapse sünd ja 33 inimese surm.

Sel nädalal juhtusin sõitma Sillaotsa kandis ja tõesti hea meel oli vaadata, kui hea näeb välja see plats, kus hakkavad koos käima selle piirkonna inimesed. Juba on Ruudiküla vanemal Urve Kaasikul valminud ka esialgne plaan, kuidas seal järgmine külade päev korraldada.

Tänassilma rahvas on pidevalt hoolitsenud selle eest, et nende rahvamaja ümbrus muutuks järjest kaunimaks. Sel suvel on seal jällegi ära tehtud suur töö. Paari-kolme aasta pärast on kogu rahvamaja taga olev jõeäär täielikult korras. Tore jaanitule ja muude ürituste koht on jälle olemas.

Valma infopunkti hoone on valmis ja novembrikuu jooksul saabub sinna ka mööbel. Suuremad ümbruse korrastustööd jäävad küll kevadesse, aga korraliku jõulupeo saab sealtkandi rahvas juba sel aastal ära pidada. Lähiajal saab hoonesse internetiühenduse ja järgmisel aastal hakkame edasi arendama ka muuseumi- ja infoalast tegevust.

Palju oli inimesi, kes arvasid, et Uusnasse rahvamaja ehitada pole praegu õige tegu, sest palju tähtsamaid asju on ajada. Siiski ma arvan, et nad on meelt muutnud ja saavad aru, et see oli õige tegu. Rahval on kooskaimise ja isetegemise koht ja seda võimalust kasutatakse väga agaralt. Hea meel on sellest, et maja ümbrus sai korda, ja ka sellest, et hoone on säilinud sellisena, nagu see ehitati — ei ole lõhutud ega rikutud.

Palju sai arutatud, kus korraldada sel aastal külade päev. Lõpuks langetati otsus Vardja küla kasuks. Tagantjärele saab

tõdeda, et otsus oli õige, sest üritus läks igati korda. Sealtkandi inimesed eesotsas külvane Olev Tedrega teevad aga agaralt edasisi küla arendamise plaane. Varsti valmiv küla arengukava hakkab neid plaane kindlasti sisaldama.

Hoogsalt areneb Vana-Võidu ümbrus, seda eelkõige tänu Viljandi Ühendatud Kutsekeskkoolile, kus praegu õpib ligi 700 õpilast, ja tänu ka Viiratsi saeveskile, kus leiab töökoha üle 80 inimese. Selle piirkonna areng jätkub kindlasti väga kiires tempos ka lähiaastatel, sest kool teeb oma hooned korda, saeveski laieneb ning ehitatakse motodroom, matkarada jne.

Viiratsi aleviku märksõnadeks on sel ja ka järgmisel aastal lasteaiad, uute elamute ja kaubanduskeskuse ehitus. Veel sel aastal on kaks firmat lubanud korda teha endise ühislauda ümbruse. Seni ajani pole küll kumbki tegudeni jõudnud, ent ma loodan, et ehk jõuavad.

Vallavalitsuses algatati detailplaneering Iva tee äärde, kuhu on kavas rajada tehnoküla. Praeguseks on kuus firmat soovinud sinna oma tootmishooneid ja ladusid rajada. Kevadel, kui kinnistud on moodustatud, läheb lahti suuremaks ehitamiseks.

Mitu ettevõtet on soovinud järgmiseks sügiseks oma hooned valmis saada. See omakorda tähendab, et inimesed leiavad kodu ligilad töökoha. Vallavalitsus soovib, et ka kaubanduskeskus valmiks järgmisel aastal.

Suur töö on sel aastal olnud valla üldplaneeringu koostamine. Nüüdseks on see töö niikaugel, et planeeringu saab varsti kehtestada. Edasi on aga plaan koostada Viiratsi aleviku täpsem planeering. Paika tuleb panna aleviku edasine areng ning järgmisena koostada ka teiste tiheasustusala planeeringud.

Muidugi on palju lahendamist vajavaid probleeme. Üks suuremaid muresid on meie teede korrasolek ja korrashoid. Väljaspoolt teehöövli teenust hankida on peaaegu võimatu. Täna on kokku lepitud, et meile tuleb tööle mees, kes oskab hästi teid hõõveldada. Loodan, et järgmisel aastal saab vähemalt meie hõõvel tööle.

Viiratsis vajavad korrastamist ka tä-

navad ja kõnniteed. Loodan, et vee- ja kanalisatsioonitrasside ehitus ikkagi varsti tuleb ning pärast seda saab nende töödega tegelda. Koostöös riigiga on järgmisel aastal plaanis viia mustkatte alla Jakobi tee, mille pikkus kokku on 2,7 kilomeetrit, ja ka Uusnast suurfarmini minev teelõik.

Palju kriitikat vallavalitsuse aadressil on pälvitud suvine otsus Kolme Tamme jooksu mitte korraldada. Ühelt poolt on muidugi õige, et traditsioone tuleb hoida ja säilitada, aga teisalt on iga ürituse korraldamiseks vaja elementaarseid tingimusi. Praeguse korralduse juures ei ole osavõtjatele võimalik pakkuda normaalset riietusruume ja pesemisvõimalust, jooks kulgeb suures ulatuses väga tiheda liiklusega maanteedel ja jooksjate turvalisust ei ole võimalik tagada. Sportlaste arvates on jooksumaa harrastusjooksjate jaoks liiga pikk ja pole sobiv ka jooksu korraldamise aeg. Arutasime neid probleeme ka maakonna spordijuhtidega. Need leidsid, et sellisel kujul ei ole selle jooksu korraldamine mõttekas.

Kindlasti arutame ja proovime leida võimaluse korraldada jooks 2007. aasta suvel uues kohas ja uutel tingimustel.

Praegu on vallavalitsuses, volikogu komisjonides ja varsti ka volikogus arutusel Võrtsjärve Sihtasutuse ettepanek mitte korraldada edaspidi Võrtsjärve talimänge. Võrtsjärve ümbruse valdade vallavanemate arvates on ka see üritus end ammendanud ja vajaks asendamist mingi uue üritusega.

Möödunud kütteperioodiks eraldas riik raha kaugküttekulude hinnatõusu kompenseerimiseks. Kuna kõike raha ei ole ära kasutatud, siis on ka sel talvel võimalik seda kasutada vastavalt korrale, mille vallavalitsus on kehtestanud seniks, kui raha jätkub.

Vallavalitsus tellis Eesti Vabariigi rahvuslippe ja nüüd saab neid ka osta. Hind on 95 krooni. Palun kasutage lipu soodsalt soetamise võimalust.

Aeg möödub kiiresti ja varsti saab see aasta läbi. Täna vallavalitsuse ja vallavolikogu nimel valla rahvast meeldiva koostöö eest ja soovin rahulikku adventi- ja jõuluaega.

Väino Luik

VOLIKOGUS

26. oktoobril

Volikogu komisjonid

Volikogu eelarve- ja maaelu komisjon tegeleb esmajoones eelarve koostamisega, aga samuti nende eluliste küsimustega, mille lahendamine ei mahu teiste tegutsevate komisjonide alla.

Haridus- ja kultuurikomisjoni esimehe Enna Londi sõnul oli tema juhitud komisjon arutlenud 24. oktoobril pakutud tegevussuundade üle. Loetelus tuleks eraldi välja tuua huviharidus ja ümber paigutada raamatukogud. Heakord ei peaks kuuluma nimetatud komisjoni orbiiti, vaid majanduskomisjonile. Sporditööd organiseeriv inimene tuleks palgale võtta.

Noorsootöö on väga vajalik, selleks oleks vaja eraldi inimest. Probleemsete noortega tegelemine peaks jääma sotsiaalkomisjonile, samas ei sobi haridus- ja kultuurikomisjoni sfääri avaliku korra probleemid. On vaja koostada valla kultuuri- ja spordikalender ning arutada see komisjonides läbi.

Volikogu esimees Leemet Lõo vastas, et heakord ja haljastus valla territooriumil tervikuna on kultuuri küsimus. Majanduskomisjon tegeleb heakorra tagamisega vallale kuuluvatel kinnistutel, nende hooldamiseks peab eelarves olema raha.

Lõo näeb haridus- ja kultuurikomisjoni pärusmaana ka vallaharva kasvatamist selles vaimus, et kõik hoiaksid oma kodu korras. Konkursside teema, nagu seda on Viljandis "Värvid linna", võiks vallas olla näiteks "Majapidamised korda". Eeskujuks peab olema valla asutuste seisukord, see on rahast ja eelarvest.

"Mõelge veel nende probleemide üle, kuidas ülesandeid komisjonide vahel jaotada. Oleks vaja kampaaniaid, et valda ilusaid hooned juurde tekiks. Mõtlemissainet on siin küllaga, täna anname sellele suuna. Võite korraldada mitme komisjoni ühisistungeid koos vallavalitsuse liikmete ja külavanematega. Komisjoni töö on teha häid ettepanekuid, tulla välja ideedega," nentis Lõo.

Noorsootöö valdkond (sealhulgas probleemsete noored) on väga lai. Tuleb koostada noorsootöötaja ametijuhend ja selle järel korraldada konkurss töötaja leidmiseks. Noortekeskus on tegelikult mittetulundusühing. Meie vallas tegutsevad noorkotkad ja kodutütred, muid noorteorganisatsioonid ei ole.

On vaja luua mittetulundusühing Viiratsi Noortekeskus noorsootöö korraldamiseks, noorte vaba aja sisustamiseks ja probleemsete noorte abistamiseks.

Suureks probleemiks on avalik kord: Viiratsi koolimaja sein on lõhutud. Kelle tegemata töö see on, et noored lõhuvad? Kuidas noorte tegevust suunata, et nad oleksid valla patrioodid, et nad ei lõhuks, vaid looksid?

Tervishoiu- ja sotsiaalkomisjoni esimehe Ülle Gurjevi sõnul töötab nende komisjon üksmeeles. Tegevusvaldkon-

dadest peaks eraldi välja tooma puuetega inimesed ja puuetega lapsed. Ülle Gurjev tegeleb tervishoiuga, Ülle Lepik töötute ja toimetulekutoetuse saajatega, Doris Nagel puuetega inimeste ja eakatega ning Elviira Hendrikson laste ja noortega.

Ülle Gurjev näeb edaspidi vallaarsti suuremat kaasatust, eriti projektide koostamisel.

Valla jäätmehoolduseeskiri

2004. aastal kehtima hakanud jäätme-seaduse kohaselt nõuab ka Viiratsi valla jäätmehoolduseeskiri uuendamist.

Vallavalitsuse nõunik Mati Tamberg selgitas, et veopiirkonna moodustab kogu kogu valla territoorium ja veotatud kehtestatakse eraldi otsustena. Eeskirjas on üldnõuded, jäätmevaldaja kohustused, mahutite paiknemine, ohtlike jäätmete kogumine, pakendid, komposteerimine (välja arvatud sõnnikumajandus), põletamine, ehitus- ja lammutusjäätmete käitlemine ja jäätmevedu. Kõik elamute, suvilate, aiamaajade, tööstushoonete, kaupluste jne. omanikud ja haldajad on kohustatud liituma jäätmeveoga. Rikkujatele kohaldatakse karistusi väärteomenetlusena.

Tutvustati maakonna planeeringut ja detailplaneeringuid

Planeering aastateks 2005–2010 on Viljandi Maavalitsuse koduleheküljel. Volikogus tutvustas seda Kaupo Kase, kes osales planeeringu tehniliste infrastruktuuride töögrupis.

"Planeeringus on palju olulisi punkte kirjas kuni aastani 2010, et maakond saaks heaks ja turvaliseks kohaks, kus inimene tahab elada. Maakonna planeering peab meile andma kindlustunnet, et tegeleme õige asjaga," ütles Kase.

Peerna ja Niidu tänava planeeringu arutelu on toimunud. Peerna planeeringule ei tulnud ettepanekuid, Viiratsi Niidu tänava planeeringu asjus esitas ettepanekuid Roland Tulik. Need edastatakse koos vastustega maavanemale.

Vallavalitsuse info

Vallavanem Väino Luik andis ülevaate vallavalitsuse istungitest ja kommenteeris neist mõningaid.

Lasteaia ehitustööd kulgevad normaalselt, lapsed on ajutiselt ära paigutatud. Kõrgepingeliini ehitamisega on jätkuvalt probleeme. Teema jääb üles, sest voolu on meile kõigile vaja.

Arutata tuleks liikluskäikude paigaldamist Viiratsi alevikku. Matkarada Vana-Võitu ja jalgrattatee on rajamisel. Vald peaks ametisse võtma teehöövlijuhi, kui saadakse palgas kokkuleppele. Mujalt tellitud hõvel ei lahenda olukorda.

Noorsootöötaja ametikohale kuulutatakse konkurss. Viiratsi endises algkoolihoones avas ukse Elu Sõna kogudus. Kaubanduskeskuse kõrval olevat katlamaja ei saa likvideerida, kaugküte Viiratsisse jääb. Masinahoid on plaanis viia praeguse hoone taha ja ümbritseda aiaga.

Veel- ja kanalisatsioonihinnad muutuvad siis, kui on selge Viiratsi ja Viljandi veemajandusalane ühistöö.

Kohtumine kirjanik Erik Tohvriga

Raamat, mis päält näha nii lihtne ja peaaegu väärtusetu asi paistab olevat, on siiski õige keeruline nähtus...

(Johannes Aavik)

Raamat võib olla vajalik ja võib seda mitte olla, ta võib meeldida ja mitte meeldida, kuid Erik Tohvri (Hans Laansalu) raamatud meeldivad paljudele.

9. oktoobril koguneti Uusna külamaja kaminasaali, et kohtuda kirjanikuga. Erik Tohvri oli lausa üllatunud, et teda ootas nii palju huvilisi. Tervitused öeldud, anti sõna kirjanikule.

Erik Tohvri on sündinud 22. märtsil 1933 Rakveres. Seal vanavanemate perekonnas möödusid tema lapsepõlv ja algkooliaastad. Edaspidine elu kujunes enamasti Tallinnas. Ka praegu elab kirjanikuhärra pealinnas. Omandanud elektriiku elukutse, töötas ta sel alal paljudes kohtades. Ometi on suur osa tema loomingust kirjutatud maaelust ja -inimestest. Ta tunneb hästi nende hingeelu ja muresid. Nagu näiteks raamatutes "Kollaste lehtede aegu" ja "Kasevälja" ning triloogias "Sügisvalgus", "Tuisune talv" ja "Arglik kevad".

Kirjanik tutvustas oma loomingut üsna põhjalikult. Samas lisas ta naljatamisi: "Et olen ise eakas inimene, on ka minu raamatud eakamale rahvale. Ega noored mind eriti loe."

Tõsi mis tõsi, meiegi kuulajakond koosnes põhiliselt eakamatest inimestest, kuigi kohtumisaeg ei soosinudki nooremaid: kes oli töö ja kes koolis.

Tohvri kirjutatu sisaldab tõesti sündinud fakte. Selles vist ongi põhjus, miks tema raamatuid hästi loetakse.

Esitatud küsimuste hulgas oli: milline enda kirjutatud raamat meeldib talle enesele kõige rohkem? Muidugi, nagu ikka, on kõik armsad, kuid esile tõi ta "Äravalitu", sest selles on väga palju tema emast. Kirjanik oli seda enesega väga kaua kaasas kandnud ja nüüd lõpuks sai see paberile pandud.

Kirjanikule öeldi, et tema raamatud on ilmunud õigel ajal ja vastavad lugeja maitsele: on lihtsad ja arusaadavad, ei sisalda vägivalda ega ropust. Seega on igati loetavad.

Oligi lahkumisaeg käes. Kirjanik tänas kõiki, kes olid kohale tulnud, samuti omavalitsust, kes on lasknud ehitada nii armsa hoone, kus kõigil on kena olla. Samas mainis ta, et ta end kirjanikuks ei pea, vaid ta lihtsalt kirjutab ja tal on tore kuulda, et seda loetakse.

Ingrid Neppo,

Uusna raamatukogu juhataja

VIIRATSI ALEVIK KUI ÜHTNE TERVIK

• Vastus vallavanem Väino Luige artiklile •

Eelmises "Kuukirjas" kirjutas vallavanem Väino Luik, et Viiratsi alevik areneb tohutu kiirusega. Kahjuks unustas vallavanem ära, et tiheasustusalas, kus asuvad koolimaja, kauplus ja lasteaed, elavad ka inimesed, kes vajavad turvalist ja mõnusat elukeskkonda.

Siinkohal tahaksin natukene mõtiskleda üleüldistest arengutest Viiratsi asulas.

See on tõesti hea, et Viiratsisse tekib juurde veel poolsada pereelamut. Iga omavalitsuse unistus on, et seal elavate kodanike (maksumaksjate) arv tõuseb. Samas tekib küsimus, kuidas on korraldatud asula tänavate ja teede võrgustik, et koolilaps saaks jala või jalgrattaga sealt elamurajoonist turvaliselt minna kooli või bussi peale.

Päris keeruline on juba äsja valminud elamurajoonis (Heina ja Ristiku tänaval) pimesdas jala liigelda, sest seal puuduvad tänavavalgustus ja korralik tee.

Lahendamata on asula liikluskorraldus. Arvan et igaüks teab, et ei ole eriti turvaline jala kõndida mööda olematuid kõnniteid Viiratsi vallamajja. Kunas viimati üldse vöötradade märgistust teedel planeeriti ja parandati?

Vallavanem räägib Viiratsi rahvamaja kui kohe-kohe ümber kukkuvast hoonest. Ta arvab, et seda maja pole vaja enam korrastada. Mina volikogu liikmena ei ole näinud ühtegi uuringut, mis käsitleks Viiratsi rahvamaja remondi võimalikkust või võimatust.

Väino Luige arvates võiks kultuurimaja viia üle algkooli-kaupluse hoonesse. Olen kindel, et tal puudub uuring, kas vabanevad kaupluse ruumid üldse sobivad kultuurimaja tegevuseks ja kas näiteks ühe paljude võimalustega saali kaotamine Viiratsi asulas ei võiks tekitada probleeme. Samas on nähtav, et Viiratsi kool suureneb ja vajab rohkem ruume. Ehk on neid pindasid vaja hoopis koolil?

Alles see oli, kui vallavalitsus soovis osa lasteaiast üle viia algkooli-kaupluse majja. Soovitaksin asjaosalistel mõelda, miks see tegevus katki jäi.

Vallavanem kirjutab, et viletsast kaubavalikust lähtudes kehtestati uus detailplaneering uue kauplusehoone jaoks. Ega siis uus hoone kaubavalikut küll paremaks tee, see on ikka seotud müüjaga. Detailplaneering algatati seoses vajadusega saada vallale vajalikke ruume juurde.

Kauplus planeeritakse rajada asula keskel asetseva katlamaja vahetuse lähedusse. Kuidas sobib kole ehitus (katlamaja) uue kaupluse kõrvale? Kas katlamaja, mille juures paratamatult tekitavad müra traktorite käivitamised ja tootmistegvus, saab üldse asetseda elamurajooni keskel?

Need, kes elavad praeguse gaasikatlamaja läheduses, teavad, millist müra külma talveilma korral katlamaja teeb.

Arvan, et korraliku planeerimistöö korral ei oleks me täna sellise probleemi ees.

Vallavanem kirjutas selle aasta aprilli "Kuukirjas", et heakord on meie endi luua. Ta tõi välja selle, et Viiratsi asulas osutatakse sel aastal rohkem tähelepanu tiikide ümbrusele. Tagantjärele mõeldes jääb mulje, et antud teemale eriti suurt tähelepanu ei osutatud. Terve suve ilutes kole planeerimata suur auk väikese tiigi vallamaja-poolses otsas.

Milline on üldse aleviku haljastusala poliitika? Kui palju puid on alevikus maha võetud ja kui palju juurde istutatud? Näiteks uue kauplusehoone ehitamisel ainult raiutakse puid, aga juurde neid ei istutata.

Täna puudub vallal nägemus alevikust kui ühtsest tervikust. Planeeringuid koostatakse hetkevajadustest lähtudes ja üksikute objektide kaupa. Puudub tulevikku vaatav visioon asulast, kus on mõnus ning turvaline elada.

2007. aastal avanevad Euroopa Liidu fondid ja on võimalus, et sealt saaks eespool mainitud probleemide lahendamiseks raha küsida, samas antakse raha ainult siis, kui on esitada projektitaotluse juurde visioonid ja tegevuskavad.

Valimisliit "Avatud Viiratsi" esitas oktoobrikuus volikogule ettepaneku algatada Viiratsi aleviku detailplaneering ning kaaluda samasuguste tegevuste algatamist teistes suuremates Viiratsi valla asulates.

Kaupo Kase,
volikogu liige

KOLM KITKUMATA KANA

Meie valda juhivad ilusad, head ja targad mehed. Muidugi oleksid nad veel sümpaatsemad, kui nad tähtsate tehnoparkide ja ehituskruuntide jagamise ning muu grandioosse kõrval hooliksid rohkem ka patuse lihtrahva muredest.

Siin oleks mul vallavanema ja volikogu esimehega kitkuda vähemalt kolm kana.

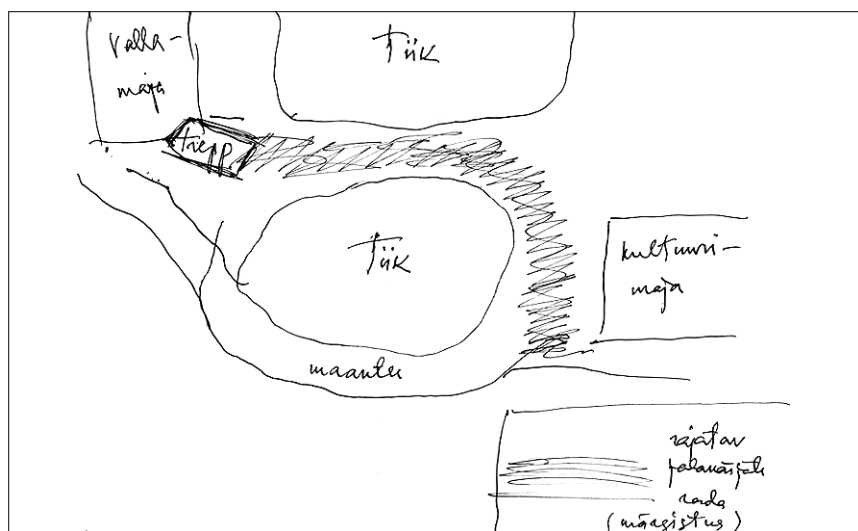
I Saun

Kes oli see mees, kes korraldas sauna mahamüügi ja jättis Viiratsi mehed saunata? See võiks astuda mõnel laupäevahommikul linna sauna. Peab olema pime või kõndima ringi, kott peas, et mitte märgata, kui palju on seal Viiratsi mehi.

Keskväljakul läheb suureks ehitamiseks. Küll oleks armas, kui seal leitaks ruumi saunale. Kasvõi sellisele pisikesele, nagu see enne oli.

II Bussisõit

Viiratsisse käivad linnaliini bussid nr. 1 ja 9. Viljandi maksab oma pensionäridele nendel liinidel sõidetud kuupiletid kinni, Viiratsi vald ei maksa. Kordan: jutt on pensionäridest, kellel on Tallinnas ja



Tartus sõit hoopis tasuta, ja just pensionäridest, kes sõidavad linnaliinidel 1 ja 9. Sõidavad kuupiletiga.

On ettepanek, et need 20–30 Viiratsi pensionäri, kes on asetatud naabritega linnast halvemas olukorda, saaksid oma kuupileti, nagu teeb seda Viljandi linn.

III Otsetee kaubanduskeskusest vallamajja

Telestaar Peeter Oja tavatseb saates joonistada. Üritan seda nüüd minagi.

Kahe tiigi vahele oleks odav kruusakarjäärist veidi liiva peale vedada, see laiali lükata ja rajada käidav tee. Selle tee teise otsa annaks suhteliselt odavalt paigutada puutrepi, mis viiks üles vallamajani välja.

On aasta pimedaim aeg, autosid aga vuhiseb maanteel üllatavalt tihedalt ja maanteesõidu kiirusega. Kahe tiigi (järve) vahele rajatud tee annaks võimaluse ohtlikul maanteel külglibisemist vältida.

Vello Lattik

Tantsupäev Jõeoru Villas

19. novembril kogunesid Tánassilma rahvamaja naisrahvatantsurühm, meestrio ja eakate ajaviiteklubi külas asuvasse Jõeoru Villasse, et ühiselt tähistada iga-aastast tantsupäeva. Kontsert oli seatud tantsude ja lauludega vaheldumisi.

Õnitlema oli tulnud külavanem Mait Siirus, kes ulatas kõigile lilleõie. Pärast väikest kehakinnitust tantsiti ühiseid seltskonnatantse. Noored ja vanad said omaval väga hästi hakkama.

Osalejate tänu kuulub majarahvale, kes oli lahke võõrustaja.

Pille Sihver



Isadepäev

8. novembril tähistati Tánassilma rahvamajas isadepäeva. See oli kantud mõttelt, et pered saaksid kõike koos teha.

Esimene ülesanne oli valmistada põnevaid ja omapäraseid suupisteid, millega kaeti ühine söögilaud. Kohtunikeks olid lapsed, kes valisid välja neile meelepärase suupistetaldriku. Selle kiituse sai perekond Nälk.

Teise ülesandena tuli meisterdada kepphobune, mille sai iga laps endale koju kaasa.

Nii jätkus tegevust kõigile.

Pille Sihver,
Tánassilma rahvamaja
juhataja



Rõõmsameelsed said kümneks

1996. aasta novembris tulid rahvamajas kokku pensionärid Jaan Mutli, Milvi Sihver ja Ester Mardim. Kutsuja rollis oli Krista Sild (praegu Habakukk). Nad arutasid, kuidas panna pensionäre aktiivsemalt tegutsema. Nii sündiski pensionäride klubi „Rõõmsameelsed“. Praegu on klubil 20 tegevliiget.

Klubi tähistab ühiselt sünnipäevi, jõulusid, kadripäeva jne. Neile meeldib laulda ja tantsida. 26. novembril tähistas klubi „Rõõmsameelsed“ oma 10. sünnipäeva.

Külavanem Mait Siirus soovis, et neid sünnipäevi ikka veel ja veel tuleks. Klubi oli õnitlema tulnud Tallinnast Lasnamäe Sotsiaalkeskuse naisansambel „Höbelõng“, keda juhendab

Tánassilma sõnumeid

Õnneleid Mardim. Külalised esitasid viis laulu.

Sünnipäevapeo muutsid veelgi pidulikumaks Tánassilma rahvamaja kantritantsijad, meestrio ja näitering „Pupu-Jukud“. Ühiselt tantsiti seltskonnatantse ja tuletati meelde noorusaja laulumängu „Kes aias“. Lavalaudadele astus ansambel „Kontvõoras“, kes tegi kingituseks kolm täispikka plokki tantsumuusikat.

Soovime kõigi Tánassilma rahvamaja kollektiivide poolt klubile „Rõõmsameelsed“ rõõmsat meelt ja tegutsemist veel paljudeks aastateks.



● Paremalt on ringi auväärseid liikmed Arno Järve ja Jaan Mutli.

PILLE SIHVERI fotod



● Türi ja Viljandi grupp on Pühajärvel ühiskoolitusel.

KALLE RIITMURU foto

Koolitus on kestnud terve aasta

Esimest korda said projektis "HAPECO" (puuetega inimeste tööhõidud) osaleda soovijad kokku eelmise aasta 10. oktoobril Kõrgemäe turismitalus. Algul oli neid viisteist, kes me hakkasime õppeplaanide kokku seadma.

Erinevatel põhjustel on olnud väljalangemisi ning järele on jäänud kümme tragimat. Mõnele tundus tee oma ettevõtluse alustamiseks liiga pikk, mõni leidis endale töö ning üks lahkus õnnestuse läbi. Enamik sihtgrupi liikmeid on Viiratsi vallast, üks käib aga Mustlast.

Nüüdseks on grupp läbinud kohanemiskoolituse 120 ja ühistegevuskoolituse 60 tundi ning alustasime ettevõtluskoolitust, mida on ka 120 tundi. Et meie projektipartnerid asuvad üle Eesti, siis lähima, Paide grupiga oleme teinud kaks ühiskoolitust.

Koolituste järel peaksime olema valmis asutama oma ettevõtte. Vormiliselt, kui midagi ei muutu, siis asutame mit-

tetulundusühingu. Kui saame hakkama reaalse äriplaani koostamisega, siis on ühingule projektist ette nähtud 40 000 krooni toetust.

Praeguste arutelude tulemusena hakkab asutatav ühing organiseerima koduabi, laste päevahoidu, haljastuse hooldust, väiketransporditeenust, piresimontimajapidamistes ja info vahendamist interneti või telefoni teel. Ühe teenuse sihtgrupina on mõeldud vanurid ja erivajadustega inimesed, et nemad saaksid jätkata inimväärset elu oma kodudes kõrge vanaduseni.

Tulevikus maksab mittetulundusühingu liikmeks astunu teenuse tarbimise eest umbes 15–20 protsenti kui mitteliigi.

Sama projekti piires on asutatud mittetulundusühing Kuressaares, see tegeleb laste päevahoiuteenuse osutamisega. Hiiuemaal on ühing asutamisel.

Samasugused ettevõtted Itaalias, His-

paanias ja Prantsusmaal ning seal nähtu sisendavad optimismi. Nemad alustasid umbes viisteist aastat tagasi samamoodi väiksel. Ajapikku on tehtud suur töö ära ning neist on saanud konkurentsivõimelised ettevõtted.

Kui ühiskond meid natukenegi toetab, siis saame ka meie ettevõtte asutamise ja majandamisega hakkama, oleme abiks paljudele inimestele ning ühtlasi leevendame natuke tööjõupuudust.

Kõik kodanikud, kes loodavad, et selle mittetulundusühingu tegevus toob neile kasu, küsige infot. Edaspidi ootame pakkumisi ka kodanikelt, kes tervislikel põhjustel ei saa töötada kaheksa tundi päevas, aga on valmis tegema võimete kohast osalise tööajaga tööd.

Kalle Riitmuru,
projekti Viljandi piirkonna
koordinaator
Tel. 506 2624

MAJA KOLMAS SÜND

Oktoobrikuu teisel poolel avas Viljandi Elu Sõna kogudus oma hoone Viiratsis.

Avamistseremoonial kogudust õnnitlema tulnud Viiratsi vallavanem Väino Luik ütles, et see on maja kolmas sünd. Algselt seemnelaboriks ehitatud hoonest sai 1990. aastate algul Viiratsi Algkool ja praegu paikneb selles hoones kogudus.

"Koolina tegutsemise aastatel oli õpilastel ja õpetajatel siin hea olla," ütles tervituskõnes nüüdseks teises hoones oleva Viiratsi Algkooli direktor Külli Saat. Ta soovis kogudusele head kodutunnet. Sisuliselt on ju kooli ja koguduse töö eesmärgid üsna sarnased – õpetada inimesi.

(Järg 8. lk.)





● Kalmetu Põhikooli võistkond „Buratinoo“ koosseisus (vasakult) Ilvar Oja, Heljo Saar, Annika Lond ja Reemet Ruuben. VEIKO JÜRISE foto

ALGAS MÄLUMÄNGUHOOAEG

25. oktoobri õhtul kogunesid Viiratsi rahvamaja saali noored mälumänguhuvilised, et teha algust õpilaste mõeldud mälumängu kolmanda hooajaga. Et rahvast oli kogunenud vähevoitu, otsustati üheskoos sel aastal parimad välja selgitada individuaalses arvestuses. Veen-va ülekaaluga võttis võidu Jaan-Juhan Oidermaa.

Järgmine voor peeti 8. novembril. Küsimused olid valdavalt Eesti-teemalised, kokku toimub kümme vooru, mille järel selgitatakse välja üleüldine paremusjärjestus.

26. oktoobril oli Viiratsi Algkooli saalis valla külade mälumängu selle hooaja avavoor. Seekordsed küllaltki krõbedad küsimused oli ette valmistanud Kalmetu Põhikooli matemaatikaõpetaja Sirje Pöder.

Heitlus kõrgetele kohtadele kujunes äärmiselt tasavägiseks, lõpuks jäi esimest kohta kuuendast lahutama vaid kuus punkti, samuti tuli kasutusele võtta lisaküsimus. Pingelisest heitlusest väl-

jus võitjana võistkond „VÜKK-Ekstra“ koosseisus Rein Abel, Heiki Raudla, Epp Välba ja Anne-Ly Ütsik. Teisele kohale oli sunnitud taanduma veel enne muusikaküsimusi liidriohje hoidnud võistkond „Halle“ (Väino Luik, Linda Subert, Kristiina Subert ja Krista Pääsik). Kolmanda koha võttis võistkond „Rüblük“ (Astra Jamnes, Dagmar Trumsi, Mari Karilaid ja Einar Tuuksam). Kokku oli võistlustules neliteist võistkonda üle terve valla.

Järgmine voor oli 23. novembril, kus osales taas 14 võistkonda. Seekord võitis Kalmetu Põhikooli võistkond „Buratinoo“ (Ilvar Oja, Heljo Saar, Annika Lond ja Reemet Ruuben). Teine oli Viiratsi rahvamaja tiim (Maire Paju, Ivar Pai, Valmo Kilk ja Neeme Danziger) ja kolmas „VÜKK-Ekstra“ (Anne-LY Ütsik, Epp Välba, Rein Abel ja Tanel Kindsigo).

Järgmine kord saadakse kokku jaanuaris.

Ivar Pai,

Viiratsi rahvamaja juhataja

KUTSE JÕULUPEOLE

Viiratsi Puuetega Inimeste ja Üksikvanemate Ühingu jõulupidu toimub 17. detsembril kell 12 Uusna külamajas. Kutsume oma üritusest osa võtma valla puuetega inimesi ja üksikvanemaid. Osavõtutasu on 25 krooni, kaasa tuleb võtta pakk väärtusega 15 krooni.

Osavõtusoovist tuleb teatada 10. detsembriks Tánassilmas Raikile (5569 0501), Uusnas Kaarlile (5666 63421), Viiratsis Mariikale (5392 6773) või valla sotsiaaltöötajale. Ärge unustage ütlema oma transpordisoovi. Lisainfo tel. 5392 6773.

Mariika Kiivikas

Õnnitleme

3. Osvald Mikkor	Vardja	71
4. Selma Milvek	Tánassilma	85
4. Lilia Mävra	Viiratsi	82
4. Laine-Rosilda Reiss	Viiratsi	76
5. Hilma Kirpu	Uusna	85
5. Vilma Saksniit	Viiratsi	82
6. Aino Rebane	Viiratsi	78
8. Jaan Mutli	Surva	92
9. Heldur Peltser	Viiratsi	76
10. Anita Väli	Ruudiküla	74
12. Olga Kallaste	Jöeküla	89
12. Evi Murd	Viiratsi	81
12. Väino Reial	Vardja	71
12. Milvi Sihver	Tánassilma	70
12. Udo Sihver	Tánassilma	65
13. Laine Allas	Saareküla	80
18. Ljuli Stenar	Uusna	84
18. Heino Allik	Viiratsi	70
19. Kaljo Habakukk	Tánassilma	71
20. Antonina Teearu	Välba	72
20. Viktor Burov	Viiratsi	72
21. Maia Pruuli	Mähma	72
23. Maimu Poimu	Vardja	82
23. Vladimir Karro	Tusti	78
23. Evi Loog	Vána-Võidu	73
24. Jaan Teearu	Viiratsi	65
25. Leida Jürgen	Viiratsi	81
25. Niina Kovaleva	Viiratsi	80
26. Johan Tamm	Viiratsi	78
26. Eva Rõõm	Uusna	73
27. Alla Loo	Viiratsi	87
28. Ida Koni	Verilaskke	95
29. Meida Maasepp	Vána-Võidu	88
29. Josif Pisarkov	Vána-Võidu	85
29. Asta-Aurelie Kask	Tánassilma	75
29. Juta Salong	Vána-Võidu	71
31. Iia Egel	Viiratsi	84
31. Heljo Nõmm	Viiratsi	73

Sündisid

Aune Austrini ja Marko Kivipõllu perre Verilaskel sündis 14. septembril poeg **Markus Kivipõld**.

Signe Saksa ja Joel Ibruse perre Viiratsis sündis 22. septembril poeg **Henrik Ibrus**.

Jane Paasi ja Andres Jaago perre Mäeltküläs sündis 10. oktoobril poeg **Mikk Jaago**.

Ene Jürise ja Aarne Läätse perre Mähma küläs sündis 19. oktoobril tütar **Elevi Lääts**.

Helena Mikiveri perre Mähma küläs sündis 23. oktoobril tütar **Henelin**.

Alli Läätse ja Jaan Lillemäe perre Vardja küläs sündis 24. oktoobril poeg **Mihkel Lillemägi**.

Mareja Jüri Leppindi perre Viiratsis sündis 3. novembril tütar **Maryeen**.

Ka selline võis olla lapsepõlv

Minu jaoks algas sõda 1941. aasta 14. juuni küüditamisega. Olin seitsmeaastane, alevis tädil külas. Lõpetasime just hommikueine, kui tädi aknast välja vaatas ja hüüatas: „Issand, mis siin toimub!?”

Üle tänava majas elas konstaabli perekond. Maja ees seisis veomasin, püsimehed kõrval. Autole ronisid proua ja härra Parmas nelja lapsega, noorim neist mõnekuune, igauhel komps käes.

Eredalt on mees märtsikuine pommisadu Tallinnas, pommitasid venelased. Oli hilisõhtune aeg, kui ema ja isa kutsusid meid rõdule vaatama suurt punast kuma Tallinna kohal, mis paistis 40 kilomeetri peale, tundudes käega katsutavas kauguses. Isa lausus: „Tallinn põleb. On algamas pöörane hävitustöö.”

Inimesi hakati evakueerima ka Narvast, sest kardeti linna pommitamist. Meilegi sattus üks tuttav sõjapõgenike pere kolme lapsega. Elasime kui silgud pütis. Nad tahtsid pärast pommitamist Narva tagasi minna, aga öeldi, et seal on linna kohta terveks jäänud ainult kolm maja. Sügiseks nad siiski leidsid endile uue eluaseme. Meie pere kolmele lapsele jagus nii terveks suveks mängukaaslasi ja tallu heinalisi.

Kord mänguhoos sattusime heinamaal oleva küüni juurde, mis oli pilgeni heina täis. Küüni seinast oli laud lahti kangutatud ja seest kuuldus jutukõminat. Kohkusime ära ja panime kodu poole jooksu. Teatasime isale, et küünis on rõõvlid. Isa lohutas, et nii hull see asi vaevalt on, lubas ise vaatama minna, meil aga käskis kodus paigal püsida. Alles aasta hiljem saime teada, et seal varjasid end mobilisatsiooni eest kaks meie sugulast.

Isa pääses sõttaminekust tänu oma nõrkadele kopsudele. Ta oli kunagi tuberkuloosi põdenud ja üks arstki oskas oma tõendi peal asja hullemaks teha.

Kui narvakad lahkusid, saime endile uued „üürilised“, kelle kodu oli Tallinnas hävinud. See oli Eesti esimese naismaletaja Salme Rootare pere, kellel oli eelkoolialine tütar. Tädi Salme joonistas meile karbitäie paberist nukke ja neile riided. Iga päev aga jutustas ta kaks muinasjuttu. Meie ei jõudnud ära imestada, kuidas ta neid nii palju teab ja kuidas tal need peas segi ei lähe.

Mäletan ka seda, et jälle tädi juures olles vaatasime aknast mööda marssivaid pikki eesti sõdurite kolonne, kes laulsid: „Jää vabaks, Eesti meri, jää vabaks, Eesti pind.“ Tädi lausus: „Masendav, need lähevad suisa surma lõugade vahele. Paljude neist tagasi tuleb!”

Sakslaste staap asus meie naabertalus ja peagi oli fritse näha ka meie õuel. Lastele pakkusid nad šokolaadi, mida tol ajal poes üldse polnud. Nad soovisid mune ja võid, vastu pakkusid pargitud vasikanahku. Kuna meil oli 50 kana, siis mune jagus ja võidki tegime ise. Vasikanahad olid meile vajalikud, sest ema ja tädi tegid perele kodusel teel vilte. Lambavilla vanutati vee ja happe segus, kuni saadi vilt, mis tõmmati märjalt liistude peale, lasti kuivada, ja nii saigi igauks oma jala suurusele vastavad helehallid vildid, millele isa laskis sakslastel nagad ümber panna. Nii saime üleküla jalana.

Üks sõjapõgenik, endine meier, õpetas emale juustu tegemist. Meiereist muretsesime laapi, juustu algainet. Meil oli kolm lehma, seega piima juustu tegemiseks piisavalt. Mõnus oli vaadata omatehtud juustukange sahvriiriulil.

Et elasime saksa staabi tõttu ohutsoonis, siis kartsime pommitamisel pihtasaamist. Igaks juhuks pakkis isa paremad riided metallnõusse ja kaevas need aeda põõsaste vahele maa sisse. Soolalihatünn sai endale koha metsa alla maapõue. Sealt käisime vajadusel

liha toomas. Aias oli kaevik, kuhu ohu puhul varjuda. Akendel olid ees pimenduskatted, et ükski valguskiir ei reedaks vaenlase lennukitele maja olemasolu.

Kuuvalgetel öödel magasime üleriites, et oleks võimalik kiiresti varjendisse joosta, kui on kuulda lennukimürinat. Pommitati just valgetel öödel. Pauk tuli aga siis, kui ei osanud oodatagi.

Oli suvine aeg ja söime perega lõunat, kui käis kõmakas. Lööklaine paiskas kõik aknad lahti. Olime päeval saksa lennukite ülelendamisega harjunud ega osanud karta. Jooksime kogu perega vaatama, kuhu see pomm kukkus. Leidsime pommilehtri keset heinamaad. Pommikilde kätte võttes tundusid need parajalt kuumad.

Isa vandus: „No on sead, rikkusid heinamaa ära!” Eks lendur oli oma sihtimisega õigest kohast mööda pannud ja sakslaste staap jäi puutumata. Hiljem harjusime hääle järgi eristama saksa lennukite vene omadest, viimased olid madalama jorinaga.

Ühel päeval tuli isa koju, kaasas venelasest sõjavang, kelle ta oli toonud Tapa vangilaagrist. Ma ei teagi, kuidas see tal õnnestus. See oli 25-aastane ukrainlane. Ta aitas meil põllutööd teha ja oli omal moel õnnelik sellise pääsemise üle. Ta oli väga kurb, kui isa mängis mandoliinil „Ma tahaksin kodus olla, kui õunapuud öitsevad“ ja ise kaasa laulis. Ukrainlane palus, et isa tõlgiks talle selle laulu sõnu vene keelde. Meile, lastele, meeldis tema seltsis olla, kui tal oli tööst vaba aeg. Istusime neljakesi rõuguredelitel ja õpetasime talle neid eestikeelseid laulusõnu. Peagi laulis ta seda laulu eesti keeles, olgugi et aktsendiga, ja endal volasid põskedelt pisarad. Kui sõda lõppes, ütles ta, et läheb Ukrainasse tagasi, lootes, et ehk pruut teda veel ootab. Isa pani talle suure toidumoonakoti kaasa.

(Järg 8. lk.)



Kodu kaunis, mis meenub kui vaikne nutt. Järele jäänud on sellest vaid muinasjutt...

Järvamaa Ambla valla Lehearu talu sai väiketalu seas vabariigi kodukaunistamise võistlustel kolmanda koha.

Foto erakogust



PEETER ARRO foto

Ka selline võis olla lapsepõlv

(7. lk. järg)

Saabumas oli 1944. aasta sügis ja venelaste pealetung väga äge. Sakslased hakkasid taganema. Enne aga tehti tugevat propagandat, et kui tulevad venelased, siis põletavad nad külad maha ning elanikud peaksid paku minema. Inimesed sattusid paanikasse.

Olid septembri esimesed päevad, kui meiegi otsustasime talust lahkuda. Vankrile laoti toidukraam ja hädavajalikud riided. Ema oli küpsetanud kuus pätsi leiba. Meie, lapsed, istusime isaga kompsude otsas, ema sõitis jalgrattal vankri kõrval. Lehm oli nõõriga seotud vankri taha. Tädi jätsime kodu valvama, sest tema valdas vabalt vene keelt ja oleks olnud venelastele nagu oma inimene.

Liikusime mööda Piibe maanteed Aegviidu poole. Enne meid oli juba põgenike killavoor pikk ja pärast meid lisandus vankreid veel nii palju, et lõpu polnud näha. Lõpuks saime aru, et oleme voori keskel. Meist eespool olid ka põgeneva saksa sõjavägede üksused. Enne Aegviitu pikeerisid voori kohal vene lennukid, kuulid vihisesid kõrval asuvale põllule. Vankrid olid kõigil kaskedega maskeeritud. Metsa vahel peatusime ja lüpsime oma lehma. Öhtuks jõudsime Kristjan Palusalu talu juurde. Palju põgenikke sai seal öömaja. Meie ööbisime suures heinaküünis, mis oli paksult rahvast täis. Isa äratas meid hommikul kella viie ajal, et rutem edasi minna. Ei tea, kuhu? Enamik voorilisi jäi veel magama.

Olime juba tundide viisi liikunud

Kruuskattega vallateedel suletakse alates 1. detsembrist liiklus üle 8-tonnis-te veokitele.

Müüa Sangla turbabriketti pakitud alusel 1200 kr. Tel. 5667 1833.

Ostan hea hinnaga korralikke jõulukuuski. 526 7907. Meelis.

MÄLESTAME

JÜRI RUMP

10. 03. 1947 — 26. 11. 2006

Viiratsi

uute saksa roodude sabas, kui kohtasime teel kohalikku naist jalgrattal. Tä küsis isalt: „Kuhu te ometi lähete?“ Isa vastas, et ei tea isegi, kõik ju lähevad.

Naine kutsus meid enda poole. Keerasime suurelt teelt kõrvale 3 kilomeetrit metsa sisse. Seal talus oli juba ennegi põgenikke peidus. Nad olid majutatud nii majja kui ka heinaküüni. Viimasesse saime meiegi varjupaiga. Osa inimesi oli tulnud isegi Võrumaalt, rääkides võrumurret, millest me ei saanud aru.

Öhtupoolikul hakkas suurelt maanteelt kostma tugevat müra. Mehed arvasid, et need on tankid. Lõpuks läks müdin õige ägedaks. Täna õnne, et me ise teel polnud. Hommikul läks perenaine meestega uudistama, mis juhtus.

See oli olnud kohutav vaatepilt: kraavis ja teel segamini sakslaste, tsiviiliskute ja venelaste laibad, kes jalgadeta, vankrid kraavis, kraam pilla-palla tee peal. Eks vene tankid olid sakslastele järele jõudnud ja põgenike voor jäi kahe tule vahele.

Meie viibisime sõjapaos septembri lõpuni, siis julgesime kodu poole asuda. Tädi oli vapralt vastu pidanud ja loomade toimetamisega hakkama saanud. Venelased polevat kimbutamas käinud. Hiljem kuulsime, et tänutäheks inimelude päästmise eest küüditati meile peavarju andnud pererahvas 1949. aastal Siberisse. Põhjuseks toodi sakslaste sabarakkude varjamine.

Nii saabus vene aeg. Koolid alustasid tööd oktoobris, sõja lõpuni oli veel jäänud seitse kuud.

Ilme Pelt

Tallinna ümbruses põllumajandusliku iseloomuga teenuseid osutav firma võtab tööle autojuhi, traktoristi-laaduri juhi ja remondilukksepa. Väikseim netopalk 12 000 krooni. Elamispinna võimalus. Teave tel. 5669 4810.

Müüa metsaga kinnistu Karksi vallas (2 ha, valge lepp, kask, kuusk, mänd; eemal asustusest, elektrita). Küsida 521 3811.

Korvtöstuki rent. Tel. 533 24808.

„Kuukirja“ annab välja Viiratsi Vallavalitsus, ilmub 20. kuupäeva paiku. Toimetaja Maret Lina (tel. 439 4473). Kirjad saata Viiratsi postkontorisse 70101; e-post: viiratsi@viiratsi.ee. Kodulehekül: http://www.viiratsi.ee. Trükiarv 1400.

MAJA KOLMAS SÜND

(Algu 5. lk.)

Hoone pühitsenud Tartu Elu Sõna koguduse pastor Eino Lilleleht rõõmustas, et on olemas kaunis paik, kus teenida Jumalat ja inimesi. Kõik teisedki kohale tulnud pastorid avaldasid tunnustust tehtule ja soovisid edu.

Aastatepikkuse lastetöö toetajana soovis Pärsti vallavanem Erich Palm jätkuvat kordaminekut ja Viljandi Linnavalitsuse esindajana õnnitlema tulnud Helmen Kütt oli rõõmus, et avamistsere-moonialgi on palju lapsi ja noori.

Peeter Alvre tänas koguduse nimel kõiki ettevõtjaid ja üksikisikuid, kes olid abiks hoone ümberehitamisel. Pastor Enno Rebane ütles, et koguduse 16 tegevusaasta jooksul on kasutatud mitut rendipinda, nüüd on kogudusel oma kodu.

Kohalviibijatele näidati videoklippe laste- ja noortetööst ning lühiülevaadet ehitus- ja heakorratöödest. Oli võimalus vaadata fotoalbumeid.

Avamiskonverentsi kõik neli päeva olid rahvarohked ja täis siirast rõõmu.

Enno Rebane

Elu Sõna koguduses Viiratsis Lastekodu t. 2 on iga nädal reedeti kell 20 noortekoosolek (14 +) ning pühapäeviti kell 12 6—13-aastastele laste kirik ja kell 17 jumalateenistus.

24. detsembril kell 17 on jõuluteenistus.

Jõulupeod

Tänassilma rahvamaja eakate jõulupidu toimub 16. detsembril kell 14 ja laste jõulupidu 17. detsembril kell 14.

*

Viiratsi valla pensionäride jõulupidu on 19. detsembril kell 12 Viiratsi Huvikeskuse saalis. Muusikat teevad Põldsepp ja Salm ning folkloorirühm Õunake. Külla tuleb jõulumees, pilet maksab 40 krooni.

Bussiteekonna paremaks organiseerimiseks teatada rahvamajja oma tulekust varakult 439 4307.

*

23. detsembril kell 20 on Viiratsi Algkooli saalis vallarahva jõulupidu, muusikat teeb ansambel „Amadeus“. Pilet maksab 10 krooni. Kava sisustavad peotantsijad. Jõuluvana ootab kingitusi.

*

Uusna küla jõulupidu on 29. detsembril kell 20. Mängib „Üts miil“ Põlvast.